

Santa Maria de Rocafort

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Plaça de l'Església, s/n - Rocafort
Alçada: 422

Coordenades:

Latitud: 41.71706
Longitud: 1.93633
UTM Est (X): 411520
UTM Nord (Y): 4618909

Classificació

Número de fitxa: 08182 - 288
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle: XVI-XVII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: PGOU 1998
Número inventari: Sí (IPA 16920)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Pública
Titular: Bisbat de Vic (C. Santa Maria, 1 - 08500 VIC)

Fitxes associades:

[Relotge de sol de Santa Maria de Rocafort](#)

[Relotge de sol canònic de Santa Maria de Rocafort](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 13/08/2018 - 02:00

Descripció

Església de finals del gòtic construïda damunt l'edificació romànica. En aquest moment es capgira l'orientació. El temple romànic tenia una orientació est-oest i la nova església la té nord-sud. Consta d'una única nau amb transsepte i un absis poligonal. La coberta és de volta de canó lleugerament apuntada. En el segle XVII, probablement el 1646, se li afegixen dues capelles al costat de llevant.

La porta d'accés es troba a la façana de migdia, formada per un arc de mig punt amb petites dovelles regulars. Fou refet de nou, ja que l'original gòtic fou enderrocat durant la Guerra Civil (1936-39). Al seu damunt, s'obre un ull de bou. El segon ull de bou, que s'obre en aquesta façana està desplaçat a llevant. També hi ha una petita obertura o finestra delimitada per quatre pedres, una a cada costat. Destaquen de la façana un rellotge de sol canònic, al costat de la porta, i un rellotge de sol tradicional.

A la part septentrional, adossat a l'absis, hi ha el campanar de torre i planta quadrangular, amb coberta piramidal de teules; amb una obertura a cada costat.

A l'interior, hi trobem un cor, al que s'accedeix per l'actual sagristia, desplaçada del lloc original. Les parets d'aquesta estan totalment decorades per un mural expressionista, obra d'Àngel Millàn Rigol, fet l'any 1994. També poden veure's diverses làpides sepulcral dels segles XVII i XVIII i una fornícula gòtica decorada. Entre 1964 i 1990 comença un llarg procés de recuperació de l'església, malmesa a partir de la Guerra Civil. La façana es repica i es deixa de pedra vista, igual que l'interior. Es refà un nou campanar i s'instal·len noves campanes. Es restaura el rellotge de sol i es desplaça el sarcòfag del seu lloc originari.

De tots els elements, el més destacable és el sarcòfag de Pere de Sitjar, darrer senyor de Rocafort, construït en el segle XIV per Berenguer Ferrer.

Observacions:

Fins l'any 1854, el cementiri de Rocafort estava davant mateix de la porta d'entrada a l'església. Aquell any s'acorda traslladar el cementiri a l'actual ubicació.

Història

Aquesta església estava dins l'antic terme de Néspola primer, i del castell de Rocafort després; al lloc que s'anomenava Palau Aveza. Inicialment apareix com a sufragània, però aviat adquireix la categoria de parròquia que encara conserva.

Fou una fundació comtal, i era propietat dels senyors del castell fins que aquest passà a mans del monestir de Sant Benet de Bages.

El lloc de Palau Aveza apareix amb diferents grafies durant molt de temps, fins que el nom de Rocafort s'imposa, primer al castell i després a l'església.

Bibliografia

AA.VV (1994). Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. El Bages. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Barcelona.

AA.VV (1984). El Pont de Vilomara i Rocafort ; dins Catalunya romànica, vol. XI Bages. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, pp. 38-39.

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1998). El Pont de Vilomara i Rocafort. Aspectes històrics. Ed. Centre d'Estudis del Bages. Barcelona.

PÉREZ BACARDIT, Enric (2002). Apunts per a una història de Rocafort de Bages. (Primera edició de

1987). Ed. de l'autor.

